

Sager vil føre den bedst begrundede Retning til Seier. Men jeg vil da meget ønske, at ærede Medlemmer — og de ere jo dog egentlig i Grunden Allesammen enige med mig, at det dog bliver Enden — ville gjøre Pinen kort. Jeg kan ikke rigtig forstaa den Betragtning, som det ærede Medlem, der havde Ordet før, har gjort gjældende, nemlig at han ikke paa Sagens nuværende Trin kan gjøre nogen- somhelst Indrømmelse, men at han vil vente til et senere Tidspunkt. Jeg veed ikke, hvad det er for et Tidspunkt, det ærede Medlem vilde vente paa (En Stemme: Lands- thinget!). Dersom det er det, hvis det ærede Medlem vil vente, til denne Lov kommer tilbage fra Landstinget, saa synes jeg ikke, det vil være rigtigt. Lad os gjøre Loven færdig, medens vi have den. Jeg tror ikke, at det for dette Things Vedkommende i og for sig er nogen god og heldig Pragis at sende Lovene halvferdige over i det andet Thing med den Bæfted, at naar de komme tilbage, skulle vi nok gjøre dem saaledes, som vi mene, de egentlig skulle være. Jeg tror, det er en uheldig Pragis, og jeg vil meget anmode ærede Medlemmer, som allerede nu ere komne til en bedre og rigtigere Overbevisning, om ligesaa godt først som sidst at slutte sig til Mindretallet, naar de dog, hvad jeg ikke tvivler paa, erkjende, at det er Mindretallets Standpunkt, der i denne Sag bør komme til Gyldighed og tilsidst vil komme til Gyldighed.

Sjær: Det ærede Medlem, der nu satte sig, begyndte sit Foredrag med, at vi Andre, som ikke fuldt ud kunne slutte os til ham, vare meget vanskelige at forhandle med; det var umuligt for ham at finde ud af, hvad der egentlig var vort Standpunkt. I lige Maade siger jeg. Det har været mig ligesaa umuligt under hele Sagens Forhandling, baade ved 1ste og nu ved 2den Behandling, at forstaa det ærede Medlems og hans Benneres Standpunkt. Det ærede Medlem vil vel dog ikke benegte, at ved 1ste Behandling af Sagen summede det os om Dyrerne med Forbud lige ud til de yderste Konsekventer, baade mod Ud- og Indførsel og mod Fabrikation af Kunstsmør her hjemme i Landet, og det var det Standpunkt, der gjorde mig og mine Benner, som man nu behager at kalde for Kunstsmørvenner, betænkelige. Jeg skal nu forsøge, i hvert Fald for mit eget Vedkommende, at faae det ærede Medlem til at forstaa mig. Netop den Omstændighed, at det ærede Medlem og hans Benner vilde have Forbud mod Alt, baade mod Fabrikation og mod Ud- og Indførsel af Kunstsmør, og at de spøiede til, at det skulde hjælpe paa

Producenterne og Landbruget, hjælpe til at skaffe Natursmørrets Frembringere betydelig større Indtægter, disse Omstændigheder gjorde — jeg antager, at det ogsaa er gaaet ærede Medlemmer, der staa paa samme Side som jeg, saaledes — at jeg begyndte alvorlig at tænke over: Ja, men hvis Bekostning bliver det saa paa? Naar vi fuldstændig lukke Landet for al Ud- og Indførsel og for al Fabrikation af Kunstsmør her hjemme, saa der altsaa ikke bliver Andet end Natursmør tilbage — og det mene jo de Herrer vilde stige meget betydelig i Pris, saa er jeg ude af Stand til at se Andet, end at det bliver paa Bekostning af det store brede Lag af det danske Folk, som ikke producerer Smør, og da jeg nu opfatter min Stilling som Rigsdagsmand saaledes, at jeg ikke sidder her for at varetage mine personlige eller mine Standsfællers Interesser alene, saa siger jeg, selv om jeg kan se, at jeg handler i deres Interesse ved at stemme saadan og saadan: Naar Du stemmer for alt dette, saa gjør Du stor Uret mod en hel Del af dine andre Medborgere, og det bør du ikke. Det er mit Standpunkt; det er min Frygt; Om den er begrundet, veed jeg ikke, men kan det ærede Medlem overbevise mig om det Modsatte, skal jeg følge ham. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvilke andre Grunde han tror, at jeg skulde have end disse, jeg nu har nævnt. Jeg er vel Med-eier af et Andelsmeieri; men jeg har ikke i dette Smørspørgsmaal nogen somhelst anden Interesse end den, at det maa gaa det danske Landbrug og Producenterne af Smør fuldt ud saa godt, som vel tænkes kan. Men man bliver noget betænkelig, naar man ser, hvorledes Mindretallet med den ærede Ordfører for Mindretallet i Spidsen har arrangeret den hele Smørhistorie. Hvis de ikke her havde taget Sagen op saaledes, som de have, saa havde den været ganske simpel og naturlig, saa er jeg vis paa, at den aldrig var bleven struet op til en saadan Hvide, som den er. Nei, Tingen er den — og det skal jeg forresten takke den ærede Ordfører for, at han med elst- værdig Aabenhed har sagt os — at det er et Valgprogram. Vare vi ikke i Stand til at kunne se det før, saa ere vi det nu, efter at han saa klart og aabenhjertig har sagt os det, og det takker jeg ham for (Hør up: Ingen Marsag!) Det ærede Medlem siger „ingen Marsag“, det vil jeg nu alligevel gjøre i al Beskedenhed. Men selv om det ærede Medlem nu ikke havde gjort det, kunde vi nok forstaa Sagen alligevel. Vige- strax da vi tog Sæde her i Efteraaret eller, rettere sagt, ved Jul, da vi skulde til af